

Arrest

nr. 176 105 van 11 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 17 augustus 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 18 augustus 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 14 december 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 29 februari 2016.

1.3. Op 31 maart 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische moslim van Arabische origine en afkomstig uit Bagdad. U bent u in het bezit van de Iraakse nationaliteit. Vanaf uw geboorte woonde u in de wijk al Amel in Bagdad, waar u tot het derde leerjaar naar de school ging. Nadat u stopte met de school ging u aan het werk als schilder. Op jonge leeftijd zijn uw ouders gescheiden. Sindsdien woonde u bij uw moeder. In 2006 of 2007 verhuisde uw gezin in het kader van het sektarisch geweld naar de soennitische wijk al Ameriya in Bagdad. In deze wijk ging u werken voor een soennitische aannemer, A.(...) J.(...).

In november of december 2014 stuurde deze A.(...) J.(...) u voor een opdracht naar een huis in de al Naxal straat in de wijk al Jihad in Bagdad. Hij ging met u mee naar het huis, waarna u er begon te werken als schilder. De eerste dag dat u in dit huis werkte, bracht een jong meisje, waarvan u de naam niet weet, u thee. U praatte tijdens het werk met haar en zij vertelde u dat ze onder dwang was getrouwd met een oudere man in ruil voor de vrijlating van haar broer uit de gevangenis. De tweede dag dat u in ditzelfde huis werkte, bracht ditzelfde meisje, dat plots andere kleren met ontblote armen droeg, u eveneens eten. De derde dag bracht het meisje u andermaal eten en praatte u nogmaals met haar over haar situatie. Ditmaal droeg ze echter nachtkledij. Op een gegeven moment op die derde dag kwam haar echtgenoot onverwacht binnen. Deze man, wiens naam S.(...) A.(...) a.(...) A.(...) luidt en die bekend staat als een extreem religieuze sjiïet en vooraanstaand lid van de sjiïtische militie Asaeb Ahl al Haq (AAH), bleek gewapend. Hij riep naar het meisje dat ze hem bedrogen had, waarop u meteen bent weggevlucht langs het raam. U hoorde nog kogelschoten en nam onmiddellijk een taxi. In deze taxi belde u met A.(...) J.(...) die u vertelde dat a.(...) A.(...) hem opgebeld had om te vragen waar u woonde en om te zeggen dat hij zijn echtgenote had gedood. Daarop besloot u met de taxi naar uw oom, die eveneens de sheikh van uw stam is, te rijden.

Daar aangekomen vertelde u het verhaal aan uw oom, die u vroeg te zweren dat u niets gedaan had met het meisje, wat u vervolgens ook deed. Uw oom vroeg u vervolgens het telefoonnummer van a.(...) A.(...), waarna hij A.(...) J.(...) contacteerde voor dit nummer. Hierop belde uw oom naar a.(...) A.(...). Uw oom stelde zich voor en vroeg a.(...) A.(...) wat u verkeerd had gedaan. Deze antwoordde dat u iets verkeerd had gedaan, waarna uw oom om bewijzen vroeg zodat hij u zelf kon overhandigen indien dit waar bleek te zijn. A.(...) A.(...) weigerde de bewijzen te sturen, zei dat hij camerabeelden had, alsook dat hij u zou vermoorden. Hij herhaalde andermaal dat hij zijn echtgenote had vermoord, waarop hij de telefoon inhaakte. Uw oom adviseerde u toen dat het beter zou zijn dat u het land verliet. Uw oom hielp u financieel en beloofde voor uw moeder te zorgen. Eén of twee dagen na deze gebeurtenis in die woning, ergens in november of december 2014, verliet u de eerste keer Irak en reisde u via Turkije naar Griekenland. U werd in deze periode ook met de regelmaat van de klok gebeld door uw moeder die u smeekte om terug te komen. Ondertussen had uw broer de ouderlijke woning verlaten na een aanval op zijn persoon door AAH. U besloot hierop terug te keren naar Irak. In januari 2015 kwam u terug aan in Irak. U had ondertussen 1.5 à 2 maanden in Griekenland verbleven.

Na uw aankomst in Irak, verhuisde u samen met uw moeder van de wijk al Ameriya naar de wijk al Mansour, ook in Bagdad. U kwam een periode niet buiten, waarna een buur genaamd A.(...) A.(...) u als schilder in zijn atelier tewerkstelde.

Op 7 juli 2015 zat u op uw werk te wachten op het middagmaal dat uw moeder u zou brengen toen u uw moeder plots hoorde roepen dat u moest vluchten. U hoorde kogelschoten en vluchtte meteen. U probeerde hierna uw moeder op te bellen, maar haar telefoon was uitgeschakeld. Onderweg in een taxi belde u tevens A.(...) A.(...). Hij vertelde in dit gesprek dat u niet kon terugkomen omdat uw moeder vermoord was en stelde u voor om bij een vriend van hem in Karrada in Bagdad te verblijven. U ging hierop in en deze vriend bevestigde dat uw moeder vermoord was. De auto van A.(...) A.(...) werd eveneens tijdens deze inval in brand gestoken. U gaat ervan uit dat deze feiten werden gepleegd door sjiïeten die dicht staan bij voornoemde S.(...) A.(...) a.(...) A.(...). U belde andermaal uw oom op om te vragen of hij u opnieuw kon helpen, maar hij zei dat hij u zou vermoorden omdat u de dood van uw moeder zou veroorzaakt hebben. U verbleef bij de vriend van A.(...) A.(...) en A.(...) stuurde u ook nog uw identificatiebewijzen en de overlijdensakte van uw moeder. Een vriend bracht u naar de luchthaven van waar u het land verliet richting Turkije op 12 juli 2015. In Turkije stapte u in een container waarin u de reis naar België doorbracht. Aangekomen in België vroeg u asiel aan op 18 augustus 2015.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas bracht u de volgende documenten aan.

De overlijdensakte van uw moeder, uitgereikt in 2015; uw paspoort, uitgereikt in 2015; uw identiteitskaart, uitgereikt in 2014; uw nationaliteitsbewijs, uitgereikt in 2012; kopieën van documentatie aangaande 2 psychiatrische consultaties en de medicatie die u daarbij kreeg; een kopie van een attest dat u een vertaling aanvraag voor uw identificatiebewijzen, uitgereikt in 2016.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen noch een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de definitie van de vluchtelingenconventie van Genève, noch een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk heeft gemaakt omwille van de volgende redenen.

Vooreerst dient het CGVS er op te wijzen op een flagrante tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en de informatie aanwezig in uw administratief dossier aangaande de situering in de tijd van het door u aangehaalde incident in de woning van S.(...) A.(...) a.(...) A.(...) en uw afreizen in dit verband naar Griekenland (CGVS, gehoor pagina 10). Tijdens uw gehoor op het CGVS situeerde u dit incident in de woning van S.(...) A.(...) a.(...) A.(...) in de periode november of december 2014. U verklaarde daarbij ook dat u een paar dagen daarna of dus in diezelfde periode november of december 2014 Irak een eerste keer verliet en via Turkije naar Griekenland reisde (CGVS p. 13). Daar verbleef u, luidens uw verklaringen op het CGVS, 1.5 à 2 maanden alvorens rond december 2014-januari 2015 terug te keren naar Irak. Op basis van informatie van het EURODAC systeem, overgemaakt door de Dienst Vreemdelingenzaken en toegevoegd aan uw administratief dossier, stelt het CGVS echter vast dat op **19 september 2014 reeds uw vingerafdrukken werden genomen op het Griekse eiland Chios**, hetgeen op ontegensprekelijke wijze aantoont dat u reeds voor deze door u aangehaalde feiten in Griekenland vertoefde. Geconfronteerd met deze flagrante tegenstrijdigheid, ontkende u boudweg dat u ooit vingerafdrukken zou gegeven hebben in Griekenland (CGVS, p. 13). Het feit dat uw verklaringen op dermate ernstige wijze de objectieve informatie ter beschikking van het CGVS tegenspreken, haalt op ontegensprekelijke wijze de geloofwaardigheid van het aangehaalde incident en bij uitbreiding van de rest van uw asielrelaas op ernstige wijze onderuit.

Bovenop deze flagrante tegenstrijdigheid dient gewezen te worden op een belangrijke tegenstrijdigheid en tekortkoming in uw opeenvolgende verklaringen afgelegd tijdens uw gehoor op het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangaande de naam van de echtgenote van S.(...) A.(...) a.(...) A.(...), die de verdere geloofwaardigheid van het incident in het huis van S.(...) A.(...) a.(...) A.(...) ondergraven. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), gevraagd naar de naam van de echtgenote van a.(...) A.(...), dat haar **naam misschien M.(...)** luidt, hiermee aangevend dat u toch wel enig vermoeden heeft aangaande haar naam (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dezelfde vraag gesteld tijdens het gehoor op het CGVS, verklaarde u echter dat u haar naam niet wist, dat u deze bovendien nooit heeft geweten en dat u bovendien ook geen vermoeden heeft van haar naam. Geconfronteerd hierop met het feit dat u op de DVZ had gezegd dat haar naam misschien M.(...) luidt, verklaarde u dat u dat niet wist, dat het gesprek op de DVZ niet in detail was, u toen onderbroken werd en dat u een Syrische vertaalster had die niet alles goed kon vertalen (CGVS p. 15). Dit is echter geen verschuiving, temeer u in het begin van het gehoor op het CGVS, toen u gevraagd werd hoe het gesprek op de DVZ was verlopen en of u daar fouten had opgemerkt, van dit alles geen melding maakte (CGVS, p. 2). Bovendien kan verwacht worden dat u de naam kent van de persoon die aan de basis lag van uw problemen.

Bovenstaande vaststellingen nopen het CGVS te concluderen dat er aan uw verklaringen aangaande het door u vermelde incident met a.(...) A.(...) geen geloof kan worden gehecht. Aangezien u zelf aangaf dat dezelfde persoon achter de moord op uw moeder zou zitten, wordt ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande dit laatste incident reeds danig op de helling gezet (CGVS, p. 21). Bovendien doen onderstaande tekortkomingen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de moord op uw moeder en de gebeurtenissen erna.

Vooreerst dient hier gewezen te worden op een ernstige tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen afgelegd op de DVZ en uw verklaringen afgelegd tijdens het gehoor op het CGVS aangaande deze

moord. Zo verklaarde u op de DVZ dat u pas **4 of 5 dagen na uw vertrek uit Irak** wist van de moord op uw moeder. U verklaarde eveneens dat uw baas u uw documenten en de overlijdensakte van uw moeder verstuurde naar uw verblijfplaats in Turkije (DVZ, vragenlijst CGVS 3.5). Aangezien u op de DVZ verklaarde dat u op 12 juli 2015 het land had verlaten, kunnen we dit dus situeren medio juli 2015 (verklaring DVZ, vraag 30). Nog tijdens uw gesprek op de DVZ stuurde u deze verklaringen reeds enigszins bij tijdens het invullen voor de vragenlijst bestemd voor het CGVS. U stelde toen in tegenspraak met deze eerdere verklaringen dat uw baas uw documenten naar u opgestuurd heeft toen u nog in Irak verbleef bij een vriend van uw baas in Karrada (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.7). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u evenwel uitdrukkelijk nog dezelfde dag van deze schietpartij op uw werk van uw baas A.(...) A.(...) telefonisch te hebben vernomen dat uw moeder tijdens deze schietpartij werd gedood. Dit nieuws werd bovendien kort hierna nog bevestigd door die vriend van uw baas bij wie u in Karrada verbleef en door uw oom in Irak (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met deze opmerkelijke tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen kwam u niet verder dan het herhalen van uw verklaringen waarin u stelde dat u dit nieuws nog dezelfde dag van de moord op uw moeder vernam (CGVS, p. 21). Het louter herhalen van uw laatste verklaringen is echter geen verschoning voor deze ernstige tegenstrijdigheid waarbij u zich tegenspreekt over het feit dat u dit nieuws voor of na uw vertrek uit uw land van herkomst zou hebben vernomen.

Bovendien kan er op worden gewezen dat het vreemd is dat uw **paspoort** waarmee u de tweede keer het land verliet reeds op 5 juli 2015 werd uitgereikt. Het feit dat u uw paspoort reeds 2 dagen voor de moord op uw moeder verkreeg doet tevens twijfels reizen over de geloofwaardigheid van het door u vernoemde incident. Daarenboven toonde u enkel op de DVZ het origineel van dit paspoort en wist u tijdens het gehoor op de DVZ dit origineel niet voor te leggen. U verklaarde dat u het origineel bij uw oom had achtergelaten uit schrik dat het zou gestolen worden in het opvangcentrum en dat men u na het 1e gesprek op de DVZ had gezegd dat het niet belangrijk was om uw paspoort nog mee te brengen (CGVS, p. 6). Dit houdt echter geen steek, aangezien op uw oproepingsbrief voor het gehoor op het CGVS uitdrukkelijk staat vermeld dat u alle documenten waarover u beschikt m.b.t. uw leeftijd, achtergrond, [...] identiteit, nationaliteit(en), land(en) of plaats(en) van eerder verblijf, identiteits- en reisdocumenten alsook elk ander stuk ter ondersteuning dient mee te brengen.

Betreffende uw persoonlijke problemen kan tot slot nog gewezen worden op een ernstige lacune tussen uw verklaringen afgelegd op het CGVS en de DVZ.

Tijdens het gehoor op het CGVS haalde u namelijk aan dat tijdens uw eerder verblijf in Griekenland uw **broer** werd aangevallen door leden van AAH waarna hij is vertrokken. Sindsdien heeft u geen nieuws van hem (CGVS, p. 21). Ook hierbij dient het CGVS op te merken dat de geloofwaardigheid van dit feit nihil is. Niet alleen bracht u dit gegeven op geen enkel ogenblik ter sprake op de Dienst Vreemdelingenzaken, maar ook wanneer u bij het begin van uw gehoor op het CGVS gevraagd of u of andere familieleden nog enige problemen hadden gekend dan deze aangehaald op de DVZ, bracht u deze aanval op uw broer en zijn vertrek op geen enkel ogenblik ter sprake (CGVS, p. 2). Ook wanneer later tijdens ditzelfde gehoor naar het doen en laten van uw broer werd gevraagd bracht u deze aanval op hem door leden van AAH op geen enkel ogenblik ter sprake (CGVS, p. 4 en 11). Gevraagd daarom om welke reden u dit bij de DVZ en in uw eerdere verklaringen tijdens uw gehoor op het CGVS nog niet vermeld had, ontweek u de vraag en antwoordde u naast de kwestie (CGVS, p. 21 en 22). Deze vaststellingen en het totale gebrek aan geloofwaardigheid in uw verklaringen aangaande het andere vernoemde incident ten aanzien van uw persoon en de moord op uw moeder nopen het CGVS te concluderen dat ook aangaande uw verklaringen ten aanzien van de aanval op uw broer geen enkele geloofwaardigheid kan worden toegedicht.

De door u aangebrachte **documenten** doen geen afbreuk aan bovenstaande redenering. Uw Iraaks paspoort, de kopie van uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs staven uw identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft uw paspoort kan er echter worden gewezen op de bemerkingen die reeds werden besproken. Aangaande de overlijdensakte van uw moeder dient het CGVS er op te wijzen dat de bewijswaarde van dit document onbestaande is, aangezien objectieve informatie ter beschikking van het CGVS aantoonde dat er in Irak op grote schaal met officiële documenten wordt gefraudeerd (zie landeninformatie 'Irak, valse documenten en corruptie'). Bovendien hebben documenten slechts een bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. De aanvraag ter vertaling van uw identiteitsdocumenten die u aanleverde heeft geen relevante ondersteunende waarde voor uw asielrelaas. De documenten die u aanleverde aangaande de consultaties die u ondernam bij een psychiater staven het feit dat u psychologische bijstand heeft gezocht na uw aankomst in België. Het feit dat u in België bij een dokter in behandeling bent,

wordt verder niet in vraag gesteld. Psycho-medische problemen op zich houden echter geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van **willekeurig geweld** in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een

groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 (A) 2 van het Verdrag van Genève, de artikelen 48/3, §2, §4, en §5, 48/5, §2 en §3, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, stelt verzoeker niet akkoord te kunnen gaan met de motivering van de bestreden beslissing. Hij benadrukt dat niet wordt getwijfeld aan zijn identiteit, herkomst en nationaliteit en dat hij ter staving van zijn asielrelaas documenten voorlegt. Verzoeker volhardt in zijn vluchtmotieven en stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn nood aan 'doeltreffende' en 'niet-tijdelijke' bescherming op geen enkel moment heeft onderzocht. Verzoeker wijst erop dat de door hem neergelegde medische attesten bevestigen dat hij serieuze psychologische problemen heeft. Hij meent dan ook dat hij als vluchteling dient te worden erkend.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, betwist verzoeker het besluit van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker werpt op dat het Commissariaat-generaal zich baseert op de COI Focus van 6 oktober 2015, die aldus dateert van bijna zeven maanden geleden. De situatie in Irak verandert evenwel voortdurend en er zijn veel objectieve bronnen die de cijfers en de argumenten van het Commissariaat-generaal tegenspreken, aldus verzoeker, die te dezen citeert uit een aantal recente rapporten en persartikels. Verzoeker stelt dat hij aldus verschillende redenen heeft om een onmenselijke behandeling te vrezen en dat het duidelijk is dat hij in de onmogelijkheid verkeert om terug te keren naar Bagdad, Irak.

2.3.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een brief dd. 26 februari 2016 en een email dd. 21 maart 2016 gericht aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met bijgevoegd een aantal medische attesten.

Bij aangetekend schrijven en faxbericht van 22 augustus 2016 laat verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: medische attesten.

2.3.2. Op 19 augustus 2016 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden. Het betreft de COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 23 juni 2016 en de COI Focus "*Irak. Addendum. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016*" van 12 augustus 2016.

Op 22 augustus 2016 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden. Het betreft het document "*Musings on Iraq, Security in Iraq, Aug 8-14, 2016*" van 16 augustus 2016.

2.3.3. Ter terechtzitting laat verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: cijfers van Iraqi Body Counts (IBC) (stuk 1), een bijdrage van Al-Monitor van 5 augustus 2016 (stuk 2), een artikel van de BBC van 3 juli 2016 (stuk 3), bijdragen van het EPIC (stukken 4-7), een bijdrage van het ISW (stuk 8), een blogpost van 5 juli 2016 (stuk 9), enkele bijdragen van Musings on Iraq (MOI) (stukken 10-12), enkele persartikelen (stukken 13-18), twee documenten van de UN Mission to Iraq van juli 2016 (stukken 19-20), een UK Home Office rapport van augustus 2016 (stuk 21), informatie van MOI (stukken 22-24), een rapport van 8 augustus 2016, getiteld *Fight of Flight: The Desperate Plight of Iraq's "Generation 2000"* (stuk 25), informatie van IBC (stukken 26-28) en een perscommuniqué inzake arrest J.K./Sweden van het EHRM van 23 augustus 2016.

Verzoeker verwijt het Commissariaat-generaal in zijn aanvullende nota dat in de nota van 12 augustus 2016 een deel van de bronnen die geraadpleegd werden niets meer zijn dan een herlezing van (veel) oudere documenten. Deze zijn voorbijgestreefd door de recente ontwikkelingen.

Verzoeker verwijst voorts naar de gevolgen van de zware aanslag op 3 juli 2016 te Karrada voor de minister en het hoofd van de veiligheidsdienst. Verder wijst hij op het sektarische karakter van het geweld en op de zware tol van de voormelde aanslag.

Waar verweerder in de recente nota verwijst naar de nota van 23 juni 2016, stelt verzoeker dat het niet duidelijk is of deze nota in het onderhavige dossier door het Commissariaat-generaal werd neergelegd.

Verzoeker wijst erop dat er humanitaire problemen zijn naar aanleiding van de burgers die Fallujah ontvluchten, dat er op zulke vluchtende burgers wordt geschoten door IS en dat IS gedwongen rekruteert en voedsel weigert bij gebrek aan medewerking.

Verder wijst hij erop dat er aanvallen plaatsvinden op IDP kampen in Bagdad en dat er aanslagen worden gepleegd. De situatie in Bagdad is zorgwekkend en aanslagen blijven voortduren in en rond Bagdad.

Het Commissariaat-generaal houdt er voorts geen rekening mee dat de bomaanslag van 3 juli 2016 de positie van de huidige eerste minister in Irak, die reeds wankel is, nog zal verzwakken. Het Commissariaat-generaal trekt, hoewel het verwijst naar een document van het ISW, dus niet de gevolgen die het document zelf trekt.

Verzoeker brengt verder nog een aantal van de door het Commissariaat-generaal gebruikte bronnen bij. Volgens hem blijkt hieruit dat het geweld verschillende vormen aanneemt en als willekeurig aanzien dient te worden. Het is duidelijk dat er geen veiligheid en geen hoop zijn voor Irak.

Verzoeker stelt zich voorts vragen bij de correctheid van de analyse van *Musings on Iraq* (MOI). In mei meende deze site dat IS aan slagkracht verloor, terwijl IS het geweld in juni en juli opvoerde. Verzoeker merkt op dat de schrijver van MOI een middelbare school-leraar uit Californië is, die zich baseert op het nalezen van artikelen over Irak in het algemeen. Vragen kunnen gesteld worden bij diens "mijmeringen". De auteur is niet ter plaatse en zijn lectuur schijnt zich te beperken tot wat er in Californië voorhanden is. De auteur pocht dat hij wordt geciteerd door het UK Home Office doch daarbij blijkt dat zijn cijfers veel minder accuraat zijn dan deze van *Iraq Body Count* (IBC) en van de VN. Hiermee is eveneens het document "*declining violence in Iraq jan-jul 2016*" ontkracht. Dit is gebaseerd op het aantal 'incidenten', hetgeen een werkwijze is die noch door de VN, noch door IBC gehanteerd wordt. De cijfers van MOI zijn bovendien enkel gebaseerd op een lectuur van een veertigtal kranten, terwijl IBC zich baseert op meer bronnen. De cijfers mogen dan ook niet worden aanzien als bewijs voor een vermindering van het geweld. Zelfs indien er een vermindering was, dan nog zijn de cijfers sedert juni opnieuw gestegen. Het aantal slachtoffers schiet eveneens opnieuw de hoogte in. Verzoeker brengt de bijdrage van MOI van 23 augustus bij. Hieruit blijkt dat MOI eenzijdig informatie herkaut. De conclusie is echter interessant nu besloten wordt dat het gebrek aan toekomstperspectief voor de jeugd aanleiding dreigt te geven tot een nieuwe politieke crisis en een gewapend conflict. De enige wijze om te overleven is zich aan te sluiten bij een gewapende groepering of om te vluchten.

Verzoeker verwijst naar de verhoogde onveiligheid van controleposten en de aanslag van 3 juli 2016. IS laat kleine cellen onafhankelijk van elkaar opereren en één en ander hangt samen met de aanval op Fallujah, die maakt dat IS door aanslagen te plegen prestige tracht terug te winnen.

Wat de gegevens van de VN betreft, houdt het Commissariaat-generaal er verder geen rekening mee dat deze cijfers als minimum beschouwd moeten worden en dat de bijkomende vlucht en volksverhuizingen eveneens veel slachtoffers maken. Tienduizenden mensen zijn op de vlucht naar aanleiding van het offensief op Fallujah.

Samenvattend besluit verzoeker dat de verhoging van het geweld en de verzwakking van de politiek gedocumenteerd zijn. Hij snapt niet hoe het Commissariaat-generaal kan besluiten dat de situatie niet fundamenteel gewijzigd is sedert begin juli. Het aantal aanslagen en het aantal slachtoffers gaat duidelijk in stijgende lijn. Alle bronnen vrezen voor de toekomst.

De huidige cijfers zijn bovendien vergelijkbaar met deze van eind 2015. Toen werd er wel subsidiaire bescherming geboden.

Het artificiële onderscheid tussen willekeurig en gericht geweld vindt voorts geen steun in de documenten. Een belangrijk deel van het geweld is willekeurig.

Verzoeker verwijst nog naar arrest nr. 172 676 van 28 juli 2016, nr. 169 112 van 6 juni 2016 en nr. 167 850 van 19 mei 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Tot slot wijst verzoeker erop dat het EHRM zich in het arrest J.K./Sweden van 23 augustus 2016 wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Irak heeft beperkt tot nazicht van de situatie tot eind 2015. Verzoeker meent dat uit de door hem bijgebrachte documenten, en met name uit het document van het Home Office blijkt dat tegenover eind 2015 de situatie wel degelijk verslechterde, zowel op het vlak van het aantal incidenten als van het aantal slachtoffers.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij het incident in de woning van S.A.a.A. situeert in de periode november of december 2014 en daarbij verklaart dat hij een paar dagen daarna of dus in diezelfde periode november of december 2014 Irak een eerste keer verliet en via Turkije naar Griekenland reisde, waar hij 1,5 à 2 maanden verbleef alvorens rond december 2014 - januari 2015 terug te keren naar Irak, terwijl uit informatie van het

EURODAC systeem blijkt dat reeds op 19 september 2014 zijn vingerafdrukken werden genomen op het Griekse eiland Chios, hetgeen op ontegensprekelijke wijze aantoonde dat hij reeds voor deze door hem aangehaalde feiten in Griekenland vertoefde, (ii) hij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat de naam van de echtgenote van S.A.a.A. misschien M. luidt, terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij haar naam niet wist, dat hij deze nooit heeft geweten en dat hij ook geen vermoeden heeft van haar naam en hij geen afdoende verschooning geeft voor deze tegenstrijdigheid, en bovendien kan verwacht worden dat hij de naam kent van de persoon die aan de basis lag van zijn problemen, (iii) daar aan zijn verklaringen aangaande het incident met S.A.a.A. geen geloof kan worden gehecht en hij aangaf dat dezelfde persoon achter de moord op zijn moeder zou zitten, ook de geloofwaardigheid van zijn verklaringen aangaande dit laatste incident danig op de helling wordt gezet, (iv) hij zich tegensprekt over het feit of hij het nieuws over de moord op zijn moeder voor of na zijn vertrek uit Irak zou hebben vernomen, (v) de vaststelling dat hij zijn paspoort waarmee hij de tweede keer het land verliet reeds twee dagen voor de moord op zijn moeder verkreeg tevens twijfels doet rijzen over de geloofwaardigheid van dit door hem vernoemde incident, (vi) ook de geloofwaardigheid van zijn bewering tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat tijdens zijn eerder verblijf in Griekenland zijn broer werd aangevallen door leden van AAH en dat hij sindsdien geen nieuws van hem heeft nihil is daar (1) hij dit gegeven op geen enkel ogenblik ter sprake bracht op de Dienst Vreemdelingenzaken en (2) hij ook wanneer hem bij het begin van het gehoor op het Commissariaat-generaal gevraagd werd of hij of andere familieleden nog enige problemen hadden gekend en wanneer later tijdens ditzelfde gehoor naar het doen en laten van zijn broer werd gevraagd deze aanval op zijn broer door leden van AAH en zijn vertrek op geen enkel ogenblik ter sprake bracht, (vii) de door hem aangebrachte documenten geen afbreuk doen aan het voorgaande daar zijn identiteit niet in twijfel wordt getrokken, de bewijswaarde van de overlijdensakte van zijn moeder onbestaande is omdat in Irak op grote schaal met officiële documenten wordt gefraudeerd en documenten bovendien slechts bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, de aanvraag ter vertaling van zijn identiteitsdocumenten geen relevante ondersteunende waarde voor zijn asielrelaas heeft en psycho-medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals vermeld in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en (viii) hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, na grondige analyse van de beschikbare informatie dient te worden besloten dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 31 maart 2016 (CG nr. 1520873), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers op goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan het door hem aangehaalde incident in de woning van S.A.a.A., noch aan zijn bewering dat zijn moeder door deze persoon zou zijn vermoord, en dat ook aan zijn verklaringen betreffende de aanval op zijn broer door leden van AAH geen enkele geloofwaardigheid kan worden toegedicht.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielaanvraag, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielaanvraag, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Waar verzoeker verwijst naar de door hem bijgebrachte medische attesten, waaruit blijkt dat hij serieuze psychologische problemen heeft – hij lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom, hij is depressief, hij is angstig en hij heeft zelfmoordneigingen – benadrukt de Raad dat uit deze attesten niet blijkt dat verzoekers problematiek hem zou belemmeren in het uiteenzetten van zijn asielmotieven of hem er van zou weerhouden om coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen. De door verzoeker voorgelegde medisch-psychologische verslagen vermogen dan ook niet de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen en geen van de elementen in deze attesten zijn van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van verzoekers asielaanvraag. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de psychologische toestand van verzoeker, wordt er in de bestreden beslissing bovendien terecht op gewezen dat psycho-medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals vermeld in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Verzoeker dient zich voor de beoordeling van zijn medische problematiek te richten tot de tot de daartoe geëigende procedure, *i.c.* een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert evenmin enig concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De Raad benadrukt te dezen nog dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, hetgeen – gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven – allerm minst het geval is gebleken. Vermits aan het asielaanvraag en de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, kan hij zich evenmin dienstig beroepen op artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

2.6. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielaanvraag. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling

moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De Raad herhaalt dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, *quod non in casu*. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielaanvraag van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.7.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.7.2. De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker bijgebrachte, de door verweerder neergelegde en de in het administratief dossier opgenomen (map 'landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire

operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvullen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiiten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de

internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Met het louter betwisten van dit besluit, het citeren uit recente persartikels en rapporten en de argumentatie dat er veel objectieve bronnen zijn die de cijfers en de argumenten van het Commissariaat-generaal tegenspreken, dat hij aldus verschillende redenen heeft om een onmenselijke behandeling te vrezen en dat het duidelijk is dat hij in de onmogelijkheid verkeert om terug te keren naar Bagdad, Irak, brengt verzoeker geen valabele argumenten bij die voorgaande appreciatie kunnen ombuigen.

Ook het betoog in verzoekers aanvullende nota is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund.

De COI Focus Irak aangaande de veiligheidssituatie in Bagdad van 23 juni 2016 bevindt zich wel degelijk in het dossier.

In zoverre verzoeker daarnaast de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van de blog Musings on Iraq tracht te ondermijnen, dient te worden opgemerkt dat deze bron weldegelijk als betrouwbaar kan worden aangemerkt. Deze bron wordt immers geciteerd door diverse objectieve, gezaghebbende en betrouwbare organisaties en bronnen. Zo wordt deze geciteerd in het rapport van het UK Home Office dat verzoeker als stuk 21 bij de aanvullende nota voegt (p.17). Tevens wordt deze blijkens het stuk 23 bij de aanvullende nota geciteerd door onder meer CNN, the Christian Science Monitor, the National, the Centre for Strategic and International Studies, the Institute for the Study of War, All Iraq News Agency, diverse kranten in Irak en diverse boeken over Irak. Bovendien is het niet ernstig van verzoeker om enerzijds de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van Musings on Iraq in twijfel te trekken doch om anderzijds wel te stellen dat er met de conclusies die deze persoon trekt rekening gehouden moet worden.

De verwijzing naar de val van Fallujah is niet dienstig aangezien verzoeker van Bagdad afkomstig is.

De verwijzing naar de situatie van de IDP's die in Bagdad verblijven is evenmin dienstig aangezien verzoeker afkomstig is uit Bagdad en niet als IDP kan worden aanzien.

Ook verzoekers verwijzing naar een aantal arresten van de RvV is *in casu* niet dienstig. Het arrest nr. 172 676 en het arrest nr. 187 850, waarin overgegaan werd tot een erkenning van de vluchtelingenstatus, hadden betrekking op individuele asioldossiers. Dient te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. In de betrokken dossiers werd bovendien geoordeeld dat de verklaringen van de betrokkenen weldegelijk

geloofwaardig waren en dat zij aangetoond hadden dat zij een persoonlijk risico op vervolging liepen bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst. Verzoeker toont geenszins aan zich in een vergelijkbaar geval te bevinden nu zijn relaas en zijn problemen reeds hoger ongeloofwaardig werden bevonden. In het arrest nr. 169 112, daterend van 6 juni 2016, werd geoordeeld dat er indertijd onvoldoende actuele informatie voorhanden was om een inschatting te maken van de veiligheidssituatie in Bagdad. Dit is in het onderhavige dossier niet het geval.

2.7.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.9. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS